

Царине и царински систем Југославије су од великог значаја за развој и заштиту домаће привреде. Без модерних царина и царинског система не може се остварити ни привредни просперитет земље ни њено укључивање у међународне привредне токове. Савремена царина је у економском погледу, регулатор заштите домаће привреде и услов за даљи привредни развој. Царина је потребна свакој земљи и привреди, било да је она у развоју, у транзицији или је развијена.

Осим тога што представља значајан инструмент заштите и развоја домаће привреде, царина је и значајан извор буџетског прихода државе.

Поред заштитног и фискалног ефекта, царина има утицаја и на увоз, на понуду и потражњу, на цене, на запосленост и др.

Да би царина била економски чинилац заштите и развоја домаће привреде, царина и царински систем Југославије морају стално да се мењају, допуњавају и усавршавају. У царински систем сваке земље морају се уградити и савремена међународна решења која предвиђају развијене државе, као и решења која постоје у међународним организацијама, пре свега Светској трговинској организацији (СТО). То је услов без којег се домаћа привреда не може развијати нити укључивати у међународне привредне токове.

Царина има све већу улогу у међународним разменама робе, при чему она не сме да буде кочница, већ насупрот, треба да буде у функцији тих размена. Посебна улога царине је у премошћавању царинских и ванцаринских баријера које настају при економским интеграцијама, као и приликом удруживања у царинске уније. У тим случајевима морају се тражити одговарајућа правна и економска решења како би роба и производи из земаља које се налазе изван регионалних економских интеграција могли да допру и на та тржишта (на пример, путем закључивања посебних уговора о царинским преференцијалима и других уговора којима се унапређује робна размена између земаља економске интеграције и земаља које се налазе изван тих интеграција). Као пример се могу узети Европска унија (ЕУ) и привредна сарадња земаља изван ЕУ са овом интеграцијом, при чему се

1. ПОЈАМ ЦАРИНА

Царина у модерном значењу је дажбина (посредни порез) која се наплаћује, најчешће на увозну робу у виду одређеног новчаног износа, а по царинским стопама утврђеним у Царинској тарифи, било у циљу заштите домаће привреде, било из фискалних, социјалних или других разлога. Правило је, дакле, да се царина наплаћује на робу као дажбина. и то најчешће на робу која се увози у подручје одређене државе. Али од овог правила има и одступања, па у неким земаљама постоји и царина која се наплаћује на робу која се извози из земље. Извозне царине најчешће се уводе из социјалних разлога. На пример, наплата таквих царина у Индији уведена је на житарице, чај и неке друге прехранбене артикле како би се спречио извоз тих роба. На тај начин се путем царина омогућава задржавање на индијском тржишту производа потребних за прехранивање домаћег становништва. Из тих разлога омакве, извозне царине називају се и социјалним царинама. Извозне царине се ретко срећу и њихова примена нема већи значај ни перспективу. Извозне царине дестимулишу извоз јер се роба плаћањем царина и при извозу и при увозу два пута терети - једном у земљи извоза, а други пут у земљи увоза. На тај начин роба која је царинска два пута постаје далеко скупља и тешко налази свога купца. Јер, царину у земљи увоза, увек сноси купац.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com